

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

Vita SS. Mariani lectoris & Iacobi Diaconi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

370 MARTYR. SS. MARIANI ET IACOB
mulque animam tot tantisque virtutibus exornatam in manus Creatoris efflavit.

Funus fuit multis civium omnium lacrymaturatum & in Dominicanorum ecclesiam depositum: ubi mox insignia valde & præclara divinitè edita sunt miracula: adeò ut ea propter toto inhumatum permanerit. Postquam verò hoc sacrè sepulturæ traditum fuit, eadem ipsa non extincta sed etiam præclarius aucta sunt: prout sus ut eximiam virginis sanctitatem omnibus confluentibus notissimam facerent.

MARTYRIUM SS. MARIANI LEONARIS & IACOBI Diaconi. Conscriptum ab eo qui interfuisse testatur. ex quo v. Suardus etiam in suo Martyrologio descripsit.

30 Aprilis.

Colonia
Circensis.

Cum pari socioque comitatu viam Nerviæ am versus ingressi essemus, & ad locum appellatur Mugas, cui Circensis Colonie suburbana est vicinitas, venissemus, ubi diaboli ad tentandam iustorum fidem acriter facti Marianus & Iacobus beatissimi martyres ad coronæ locum intrepidè vestigia direxerunt. Insuper cæcitate præfidi furor per militares omnes Christo dilectos requirebat: & iniquam quâ crudelitatis insaniam multatos iam in latro retrahebat, eorumque ut se sanguine inauditis faucibus anhelabat.

Agapius &
Secundinus
Episcopi,
quos Martyrologia
habent: 29
Aprilis.

In his Agapius & Secundinus antistites amississimo inter se ac individuo planè societateculo coniuncti, alter etiam carnalis corporis sanctitate eximius à certamine ad certamen evocati sunt: ut qui captivos à seculi pompis tenendo Christi nomine subegissent, etiam

aculeos consummata fidei virtute calcarent. Con-
 tigit autem ut fratres Agapinus & Secundinus ex il-
 latri sacerdotio martyres gloriosi, in eo transitu,
 quo ad beatum passionis suae praedium, Praesidis qui-
 dem temporanea potestate, sed Christi electione
 urgebant, nostrum interim dignaretur hospitium.
 Quibus tantus inerat gratiae & vivificationis spiri-
 tus, ut tam sanctis & praeclaris Dei testibus parum
 esset, quod ipsi martyrio preciosum sanguine
 delinissent, nisi etiam alios martyres fidei suae in-
 spiratione fecissent. Horum tanta fuit charitas, tan-
 tae dilectio, ut licet tacitis insitae virtutis exem-
 pli fratrum fidem satis superque extrueret, tamen
 quibus illis diebus, quibus nobiscum degebant, adeo
 omnium omnia mentes divinis sermonibus inflam-
 mavit, ut Marianum & Iacobum exemplo & ma-
 gisterio suo dispositos incredibili quodam martyrij
 amore ebrios relinquerent. Cum enim biduum ab-
 certamine sane glorioso fluxisset, nos qui in
 Christi recitissima gloria vestigia ingredi pa-
 ramus, violata manu ad idem certamen requisiti sumus.
 Et quidem cum a Muguis in Cirthensem Colo-
 nam traheremur, Marianus & Iacobus penes se-
 quentes cum nos exultantius ad constantiam horta-
 rentur, se quoque Christianos esse liberiori gaudio
 proderunt. Mox igitur interrogati, cum in fortis-
 sima Christi confessione perstarent, deducuntur in
 carcerem. Tunc attentantur numerosis durisque cru-
 ditibus per stationarium militem, in forum pio-
 rumque carnificem adhibitis in auxilium crudeli-
 tur.
 centurionum & Cirthenium magistra-
 turam, tanquam fides eorum, quibus corporis cura
 erat, membrorum laceratione frangeretur.
 Et quidem Iacobus, qui in virtute fidei magno ex-
 celso

372 MARTYR. SS. MARIANI ET IACOBI
celsoque animo præditus erat, & iam ante infelicitates
varia persecutionis euicerat, se non modo
Christianum, sed Diaconum quoque esse confessus
est: quem protinus pari virtute secutus Marianus
se Lectorem esse exclamauit. Hinc furor carnis
vehementius incensus noua atrocioraque exortus
uit supplicia. Et quidem Marianum extremis
licum apicibus suspenderunt, addita pedibus
mani ponderum mole, vt discordantibus partibus
tius corporis compago solueretur. Sed Marianus
quanquam concussis lateribus, diuulsis visceribus
& cōpage planè resoluta, immania pateretur
te tamen imperterritus constitit, prorsus vt
torquentium feritate, nouo triumpho exultans
carcerem reduceretur; vbi cum Iacobo & ceteris
fratribus gaudium victoriae Dominicae frequenter
oratione celebravit.

In carcere autem non sine mirificis visionibus
commorati tandem in publicum protrahuntur
eos Cirthenis magistratus eulogio comitatus
sua honoratos, transmitteret cum parte daturis
nis ad Præsidentem. Et ecce vnus è circumstantibus
fris omnium in se gentilium cōuertit oculos
iam per gratiam proximæ confessionis, Christi
ore eius & facie relucebat. Cumq; ex eo turbis
tis & feruentibus animis quereretur, an eum
ipse esset religionis & nominis, rapuit eum
promptissima confessione comitatum. Sic etiam
suis beati martyres, plures Dei testes, dum
martyrium parantur, acquirunt: & iam transitum
ad Præsidentem negociosum ac difficile iter
luntate properauerunt. Tunc eos Præsidentem
iterum Lambesitanus carcer accepit. Hæc
la apud Gentiles hospitia iustorum. Interim

Hospitia
Christia-
norum car-
ceres.

primos rabies insanientis Presidis tam multis la-
morum occupabatur vulneribus; quod ad Iacobum
Marianum clericorumque victimam, peruenire
non poterat. Nam ita inter se nostram religionis gra-
uis artifex scuitia diuiserat, vt laicos à clericis se-
paratos, tentationibus seculi & terroribus suis pu-
taret esse cessuros.

Nota multà
eodem Chri-
stianorum.

Ergo charissimi nostri & fidelissimi Christi mi-
lites ceterique de Clero contristari aliquantulum
ceperunt, quod laicis certaminis sui laude perfun-
ctis, seruarietur sibi tam lenta & sera victoria. Tunc
Agapius, qui iam dudum martyrio suo consumma-
re fidelis sacramenta perfecerat, qui & ipse, cum pro-
pellis duabus Terulla & Antonia, quas sibi cha-
rissimas ad vicem pignorum diligebat, repetitis fre-
quenter precibus oraret, vt secum & illa Dei digna-
tione martyres fieret, retulerat meritorum suorum
talis revelatione fiduciam: Quid assidue petis, quod
tua oratione meruisti? Is ergo Agapius agenti Ia-
cobo in carcere secundum quietis tempus apparuit.
Iam ipsa, inquit, nocte Agapium nostrum videbam
inter omnes alios lætiorem, quos vnà nobiscum Cir-
censis carcer incluserat, solenne quoddam & læti-
tudine plenum celebrare conuiuium. Quò cum ego &
Marianus quasi ad Agapem spiritu dilectionis &
caritatis raperemur, occurrit obuius nobis puer,
quem constabat esse alterum ex geminis ante tridu-
um cum matre passis, corona rosea collo circunda-
ta, & manu dextera palmam viridissimam præfe-
rentem. Et, quò properatis inquit? Gaudete & exulta-
te, cras enim & ipsi nobiscum cœnabitis. O Dei ma-
gnitudo in suos & præclara dignatio. O verè paterna
caritas in Christo IESU Domino nostro, qui dile-
ctis suis & indulget tam larga beneficia, & clemen-

Agapius
martyr.

Agapius ap-
paret Iaco-
bo in car-
cere.

Gemini cū
matre passi.

Dies à visione primus illuxerat, & iam pro-
pheticis Dei sententia praesidio seruebat: quae Mariani
& Iacobum & ceteros clericos, tandem patrum
cum gloria redditos, è pressuris seculi sententia
nimaduersionis emisit. Et perducti sunt ad con-
locum, qui riparum collibus hinc inde sublimis
dia fluminis conualle subsederat, sed & spectata
erat celsa vtrinq; altitudo aggeris. Aluentis
medio sinu fluorem beati sanguinis hauriebat.

Baptismus
sanguinis &
fluminis.

deerat vtriusque sacramenti genus, cum & bap-
rentur suo sanguine, & lauarentur in flumine.
Mira tunc ibi cernere posses & exquisita con-
spicienda. Nam cum manum carnificis gla-
que ipsum tot cervicibus debitum, numero
storum populus vrgeret, artificis feritas dispo-
agminum series in ordinem dirigebat, scilicet
crilegi percussoris ictus velut impetu quoda-
roris pia colla percurreret. Deinde, vt ne ex-
bile fieret cruentum illud & barbarum mun-
um, hanc sibi expeditionem sceleris inuenit.
si vno in loco percussurus ipse consisteret, &
sam struem corporum cumulus acernaret, &
denique spatium tanta strage completus aliter
negaret. Tunc oculis sub ictu ferri de more
nulla tamen aciem liberae mentis claudere
sed largus atque inestimabilis splendor
lucis adfuit. Nam plerique cum proximis
sistentibus sibi fratribus, quamuis in visum
lis aciei pars non pateret, videre se tamen
quaedam loquebantur, quod sibi appareret
desuper, niueo colore candentes, quibus ve-
tur iuuenes candidati. Nec defuere ex eodem
tyrum numero collegarum quidam, qui recu-

nem attestar
frenitus ac f
pheticis f
ter pradicab
vmasq; secul
matur luem
nus, cynomie
non tantum
betiam frat
quasi classici
gauritis Dei
oculo. His p
nate exultar
tio, non illi
regus edider
corpore suori
vulnere
geat. O te m
narem & no
tatem credat
tate? Inxist
Chisti eius in
lumen nomea,
na sed & sang
qui digna zel
qui in hoc
in nos &
premi credi
nam in secula

MARTYR
tatur, publi
Dicitur Imp
rum lege

nem attestarentur auribus, & ex auditu equorum
 fœmitus ac sonos recognoscerent. Ibi & Marianus
 prophetico spiritu iam repletus, fidenter ac forti-
 ter predicabat proximam iusti sanguinis ultionem, *Mariani*
 namque seculo plagas, vel de cœli iam culmine mi- *propheta.*
 natur luem, captiuitatem, famem, terraque mo-
 rtae cyonice venena cruciantia. Qua prædicatione
 non tantum Gentilibus insultabat fides martyris,
 sed etiam fratribus vigorem æmulandæ virtutis, &
 quasi classicum præcinebat, vt inter tantas seculi pla-
 gas iustus Dei tam bonæ atque piæ mortis raperetur
 occatio. His peractis Machabæico gaudio *Matri Ma-*
 Marianus exultans, & passione perfecta iam secunda de *riani virilis*
 filio, non illi tantum coeperat, sed & sibi, quæ tale *animus.*
 gaudium ediderat, gratulari. Complectebatur in filij
 corpore suorum viscerum gloriam, & in ipsa cer-
 uicis vulnera frequens osculum pietas religiosa fi-
 gebat. O te merito Mariani, o te beatam & filio tuo
 narem & nomine. Quis in ea tanti vocabuli fœli-
 citatem credat errasse, quam sic vteri sui fœtus or-
 nare? Inestimabilis verò Dei omnipotentis &
 Cœlestis eius in suos misericordia, qui fidentes in
 suum nomen, non solum gratiæ dignatione confor-
 tat, sed & sanguinis sui redemptiōe viuificat. Nam
 qui digna æstimatione possit eius beneficia meti-
 teri, qui in hoc paterna indulgentia semper opera-
 tur in nos & hoc ipsum quo Dei nostri sanguine
 credimus, conferatur. Cui gloria & impe-
 rium in secula seculorum. Amen.

MARTT. S. MAXIMI. EX ACTIS, VT
 patet publicis qua cōsularia dicebatur, desumptū.

Decius Imperator volens profligare Christiano- 30. Aprilis.
 rum legem, promulgatis per orbem vniuersum

Aa 4 decre-